

свою роль у процесі розвитку дитини з порушеннями мовлення 10% (2) і розуміють, що можуть вплинути на його інтенсифікацію. Однак, при цьому, тільки 70 % (14) постійно розмовляють з дитиною, слідкують за правильністю вимови поставлених вчителем-логопедом звуків; 30% (6) недостатньо приділяють спілкуванню з дитиною, оскільки переважну більшість часу зайняті на роботі. Значна кількість 65 % (13) батьків намагаються виконувати завдання вчителя-логопеда з дітьми вдома, інша ж частина вважає (35 % (7)), що за винятком часу у батьків, з цим обов'язком повинні справлятися фахівці закладу дошкільної освіти.

Отже, за результатами анкетування було зроблено **висновки** про недостатню проінформованість батьків з питань розвитку, виховання та навчання власної дитини. Однак, констатовано, що більшість з них усвідомлюють потребу в поповненні цих знань шляхом додаткового інформування. Так, 60 % (12) респондентів виявили бажання отримувати постійні консультації через соцмережі, 30% (6) – переконані були у дієвості батьківських зборів, 10% (3) опитаних потребували унаочнення словесної інформації (у вигляді відео-фрагментів занять, окремих його елементів).

Перспективою подальшого дослідження вбачаємо у необхідності розгляду форм та методів формування педагогічної культури батьків дітей з порушеннями мовлення у закладі дошкільної освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1 Грицкова Ю. В. Проблема формування педагогічної культури батьків у вітчизняній педагогічній думці другої половини ХХ століття : автореф. дис. на здобуття наук, ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.07 «Педагогіка», Харків, 2009,. 21 с.

2. Мицик Г. М. Логопедична освіченість та її місце в структурі корекційно-мовленнєвої компетентності батьків дітей дошкільного віку з вадами мови в сільській місцевості. *Наукові записи Бердянського державного педагогічного університету. Педагогічні науки*: зб. наук. пр. Вип. 1. Бердянськ: ФОП Ткачук О. В. 2016. С. 154-161. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nzbdpu_2016_1_28

Ольга Бородавка

здобувач І рівня вищої освіти 4 курсу
факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник: **О. В. Ревуцька**,
канд. пед. наук, доцент (БДПУ)

МУЛЬТИПЛІКАЦІЙНІ ЗАСОБИ ЯК ЧИННИК ЕМОЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З ЛОГОПАТОЛОГІЄЮ

Актуальність. На сучасному етапі розвитку суспільства спостерігається постійне зростання інформаційного середовища й розширюються можливості доступу до нього та взаємодії дітей з мультимедійними засобами. Особливої уваги набуває активне залучення молодших школярів до спостереження та аналізу численних мультфільмів, які презентовано телебаченням, інтернетом та в інших інтерактивних умовах. Ця обставина висуває певні вимоги до конструктивного

використання мультиплікаційних творів в навчально-виховному процесі й розуміння їх впливу на розвиток дитини.

Ступінь досліджуваності проблеми. Психологічні особливості сприйняття дітьми кіно- і телевізійної продукції, які відображено у працях К. Дишель, К. Дудкіної та інших, показують, що ці види мистецької діяльності по-різному впливають на їх емоційну сферу. Фактично революційне поширення доступу до інформаційного середовища в останні роки значно спростило шлях впровадження та використання мультиплікації в різних умовах навчально-виховної діяльності. Наявність в мультиплікаційних творах різних засобів емоціогенного впливу сприяє їх активному сприйняттю, усвідомленню та копіюванню дітьми, що зумовлює емоційний розвиток останніх. Розвиток емоційної сфери залежить від зовнішніх та внутрішніх умов. Дослідження С. Коноплястої, С. Максименко та інших показують, що найбільш інформативними показниками розвитку емоційної сфери дитини виступають ознаки емоційної зрілості. Усі фахівці засвідчують актуальність пізнання останньої на рівні певних аспектів емоційності та умов навчально-виховної діяльності, де б реалізовувалися різні художні та мистецькі засоби впливу, в тому числі мультиплікаційні.

Мета дослідження – теоретичне та емпіричне дослідження психологічних особливостей емоційного розвитку дітей з логопатологією засобами мультиплікації.

Сутність дослідження. На основі теоретичних узагальнень визначено особливості механізмів виникнення, прояву та закріплення різних емоційних реакцій, які формуються у дітей, завдяки їх залученню до перегляду різних мультфільмів, що можна пояснити, спираючись на концептуальні уявлення теорії емоційної регуляції пізнавальної діяльності, а також емоційної зрілості.

Різні за спрямованістю та змістом мультфільми по-різному впливають на емоційну сферу дітей з логопатологією. Так, пригодницькі мультфільми зумовлюють зміни в експресивності, фантастичні – демонстративності, історичні – саморегуляції, романтичні – сензитивності, трагічні – емпатії. За результатами співвіднесення рівня емоційного розвитку дітей з певними мультиплікаційними фільмами, до яких вони найчастіше залученні, виявлено, що діти з високим рівнем емоційного розвитку переважно дивляться розвивальні, художні, пригодницькі, документальні твори, в яких провідними ідеями є боротьба добра та зла, картина світу, космічні прилади, розвиток технічної індустрії та інше. Діти з середнім рівнем розвитку емоційних особливостей полюбують комічні, фантастичні мультфільми з перевагою магії, чаклунства, казковістю та ін. Було виявлено, що діти з низьким рівнем переважно багато часу дивляться улюблені мультфільми, які є найбільш доступними для їх перегляду, а батьки не приділяють уваги вибору мультиплікаційних творів.

На основі попереднього дослідження виділено специфічні умови взаємодії дитини з мультиплікаційним твором, які б сприяли її емоційному розвитку та вимоги до мультфільмів.

Висновки. Розроблена систему «мультфільмотерапії», орієнтована на розвиток та корекцію емоційних особливостей дітей з логопатологією. Провідною в її змісті є організована система ефективної взаємодії з

мультиплікаційним фільмом, коли його засоби сприяють емоційному розвитку, завдяки ідентифікації з героями. Дана система містить взаємопов'язані елементи: перегляд мультфільмів, динамічна гра, сюжетно-рольова діяльність, перевтілення, «переписування» сюжету, створення власного мультиплікаційного проекту. Останнє дозволяє дитині виражати актуальні емоції, усвідомлювати новий досвід, стимулювати психомоторний розвиток, сприяти релаксації та активізації предметної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дишель К. А. Теоретична модель дослідження мультиплікаційних засобів як чинника емоційного розвитку молодших школярів / Катерина Анатоліївна Дишель // Актуальні проблеми психології : зб. наук. праць Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України. – К., 2014. – Т. 11. – Вип. 13. – С. 190–197.

2. Дудкіна К. А. Мультфільм як засіб психологічного впливу на особистість дитини / Катерина Анатоліївна Дудкіна // Наука і освіта. – 2012. – № 3. – С. 55–59.

3. Конопляста С.Ю., Сак Т.В. Логопсихологія: навч. посібник. / С.Ю. Конопляста, Т.В. Сак; за ред. М.К. Шеремет. – К. : Знання, 2010. – 293 с.

Дар`я Васькова,
здобувач вищої освіти з курсу
Факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник : **Є. Ю. Линдіна**
канд. пед. наук, доцент (БДПУ)

ВИПРАВЛЕННЯ ПОРУШЕНЬ ЗВУКОВИМОВИ ПРИ ДИТЯЧОМУ ЦЕРЕБРАЛЬНОМУ ПАРАЛІЧІ

На сьогодні збільшується кількість дітей, народжених з порушеннями опорно-рухового апарату. Серед них найчастіші – дитячі церебральні паралічі (ДЦП). При дитячому церебральному паралічі досить чітко виявляється взаємозв'язок між руховими і мовленнєвими порушеннями.

Дослідження останніх років показали, що дітям з ДЦП притаманні особливості пізнавальної діяльності, емоційно-вольової сфери, нездатність до самостійного життя, низька ступінь адаптації в оточуючому середовищі. Ці фактори руйнують систему взаємин дитини з навколишнім світом і викликають серйозні вторинні порушення мовленнєвого, психічного і соціального розвитку. Вивченням розвитку мовлення у дітей з ДЦП займались К. Семенова, О. Мастюкова, Л. Бадалян, О. Приходько, О. Архіпова та інші вчені [1].

Мета дослідження: виявити порушення звуковимови та дослідити логопедичну роботу з дітьми з ДЦП.

Методи: теоретичні – аналіз науково-методичної та спеціальної літератури; емпіричні – спостереження, експеримент; математичні – аналіз та обробка отриманих даних в результаті проведення педагогічного експерименту.

Сутність дослідження полягає в тому, щоб з'ясувати особливості порушень звуковимови при ДЦП і на основі цього спланувати ефективну